

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra VENUS ET DRAMATISK DIGT (1841)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 241. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207705063280/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

PHØBE. Men see, hvor bleg Klymenes Kind er bieven.

KLYMENE. Jeg syntes ganske tydelig, det rørte
Sig hist i Buskene.

PHØBE. Hvad rørte sig?

KLYMENE. Jeg veed det ei; men siden jeg forleden
Var ovre paa den anden Side Floden,
Og hørte der min Fæster mig fortælle
Om Prinds Actæon og hans vilde Jægere,
Fra den Tid skrækker mig den mindste Lyd.

PHØBE. Og hvad fortalte da din Fæster?

PROKRIS. Andet ei,
Jeg vedde tør, end hvad vi Alle veed,
At mange Kjærestes Actæon har.
Er det saa frygteligt? Jeg var ei bange
For ham med samt hans Jægere at møde.

KLYMENE. Spot ei, o Prokris! Spot og Skade følges.
Det hele Grændseland paa Hevn kun tænker.
Min Fæster sagde, at ei nogen Kone
Og Pige meer var sikker der i Landet;
Thi allevegne lured Prinds Actæon
Med sine Jægere, for dem at fange.
Tidt brød med Vold i Byerne han ind,
Drev Mændene paa Flugt, for tapper er han;
Og dem af Qvinderne, som selv han spared,
Bortførte saa hans Folk. En gammel Jæger,
Jeg troer han Mimas hed, er værst af Alle;
Et Afskum skal det være, som fra først af
Den unge Prinds til Prækhed har forført.

PHØBE. Det er jo frygteligt!

PROKRIS. Ja hyt dig, Phøbe!
Men videre Klymene! Veed du Mere?

KLYMENE. En Maanedstid det nu kan være siden,
At fra sin Borg Actæon sendte hjem
De Sidste af den Pige-flok, han røved.
Men tænk, hvor selsomt! Alle holde af ham.
De kalde ham en Halvgud, en Apollo,
Hvis Ord et nogen Dødelig kan modstaae,
Og som i Skjønhed aldrig fandt sin Lige.

PHØBE. Det er jo rædsomt!

PROKRIS. Stakkels Phøbe, vogt dig!
Din Dyd er stor, men skrøbeligt dit Hjerte.

PHØBE. Utaalelige Prokris!

KLYMENE. Hermione,
Du er saa rolig — er du ikke bange?

HERMIONE. Nei, alle Spøgelseser jeg kan fordrive.
Min Fætter Hæmon har en Vise lært mig,